

Arrest

nr. 309 745 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 november 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2024.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 26 april 2024 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent geboren in Dire Dawa, Ethiopië op [...] augustus 1998. U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U volgt de islamitische leer en behoort tot de Oromo etnie.

U groeide op in Dire Dawa en ging er naar school. In de 12de maand van 2013 werd u samen met uw vader gearresteerd en vastgehouden omdat uw vader verdacht werd een lid te zijn van OLF.

Na twintig dagen werd u overgebracht naar het politiecommissariaat en bleef daar nog een maand voordat u vrijgelaten werd. U sloot zich aan bij de jongerenorganisatie 'qeerroo' en ging daarna terug naar school tot 2015 maar beëindigde uw 10de graad niet. U organiseerde evenementen op school en nam deel aan demonstraties. Toen u een eerste keer meeliep in een demonstratie in april 2014 werd u opnieuw gearresteerd en vastgehouden gedurende drie maanden. U diende een document in het Amhaars te ondertekenen en werd dan vrijgelaten. U diende zich ook elke week aan te melden. Telkens u zich aanmeldde werd u onder druk gezet om andere qeerroo's te verraden. Omwille daarvan, verliet u Dire Dawa in 2015 en verhuisde naar Aweday. U verbleef er een maand bij vrienden die u had leren kennen via sociale media. U kreeg echter te horen dat u gezocht werd omdat u zich niet meer wekelijks aanmeldde in Dire Dawa.

U regelde daarom met enkele andere personen een smokkelaar en vertrok eind 2015 naar Soedan. U bleef daar minstens drie maanden vooraleer u doorreisde naar Egypte. Na vier maanden maakte u de oversteek naar Europa. In de 8ste maand van 2016 kwam u toe in Europa. Via Italië en Zwitserland ging u naar Duitsland waar u toekwam op 9 augustus 2016. U diende daar op 4 oktober 2016 een verzoek om internationale bescherming in. U kreeg een weigeringsbeslissing op 16 augustus 2017 en u ging er tegen in beroep, maar ook dan werd uw verzoek om internationale bescherming geweigerd. U besloot daarom in 2018 het land te verlaten en trok naar Calais waar u uw opties overwoog. Daar besloot u, na een paar dagen, op 1 december 2018, naar België te komen. Op 27 januari 2020 diende u uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een verklaring voor betreffende de arrestatie van Jawar Mohammed dat u downloadde op de website van OMN media, een kopie van enkele foto's van uzelf op demonstraties in Egypte, Duitsland en België, en een kopie van een foto van uw tattoo.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u gewag maakte van psychologische en fysieke problemen die u kende ten gevolge van vermeende folteringen. U legde echter geen medische attesten voor die dit staven.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna NPO) p.31).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Ethiopië te hebben verlaten omwille van de problemen die u kende naar aanleiding van uw lidmaatschap tot de nationalistische Oromo jongerenorganisatie 'qeerroo' (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.11, 12, 25). U vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst dat u gedood zou worden door ofwel de overheid ofwel uw gemeenschap omwille van uw sympathie voor de qeerroo (NPO, p.28).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er van een verzoeker wordt verwacht consistente, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen bij de verschillende asielinstanties – wat u nalaat te doen. Zo diende u bij de Duitse asielinstanties op 4 oktober 2016 een asielaanvraag in. Gevraagd of u daar hetzelfde asielrelaas vertelde aan de instanties, antwoordt u positief (NPO, p.4). Nochtans blijkt uw Duits asielrelaas op cruciale elementen te verschillen met hetgeen u verklaart bij de Belgische asielinstanties. In Duitsland geeft u aan samen met uw drie broers te hebben gewoond bij uw grootmoeder tot uw vertrek in februari 2016. U zou niet weten waar uw ouders wonen (zie Duits asioldossier).

Op uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen verklaart u bij uw ouders te hebben gewoond tot 2015 en daarna nog een maand in Areway net voor uw vertrek uit uw land van herkomst eind 2015. Op geen enkel moment maakt u melding opgevoed te zijn door uw grootmoeder (NPO, p.7). Geconfronteerd hiermee antwoordt u dat u in Duitsland helemaal niet verklaarde niet te weten waar uw ouders waren. U geeft aan dat dit misschien lag aan de vertaling van de tolk (NPO, p.29). Ook het verschil in vertrekdatum zou daaraan gelegen hebben. Nochtans blijkt uit het asioldossier dat er u regelmatig de vertaling werd gegeven en u hierop correcties aanbracht tijdens het interview zelf. Bovendien betekent een ander accent niet dat woorden

volledig anders zijn. Ook verklaart dit niet waarom u zou menen opgevoed te zijn door uw grootmoeder en bij haar zou hebben verbleven tot uw vertrek uit Ethiopië. Verder meende u in Duitsland dat u bij een eventuele terugkeer zou kunnen beroep doen op uw grootmoeder en broers die nog steeds in Ethiopië wonen. Dat u in België verklaart dat de gemeenschap kwaad is op u en uw moeder u de opsluiting van uw vader en dood van uw broer kwalijk neemt, is dan ook erg merkwaardig te noemen.

Ook tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties blijken er tegenstrijdigheden te zitten. Zo verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader lang geleden overleden is (zie vragenlijst DVZ, vraag 13, toegevoegd aan administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen geeft u aan dat u niet weet of uw vader nog leeft of niet, maar dat in uw religie het verboden is om te zeggen dat iemand overleden is omdat er geen begrafenis was (NPO, p.11). Dat u dat wel deed tijdens uw eerste interview bij de DVZ is daarom merkwaardig. U wordt hiermee geconfronteerd, maar kan de tegenstrijdige verklaringen niet afdoende verklaren (NPO, p.11).

Niet enkel uw familiale situatie is anders, ook uw verklaringen over de kern van asielrelaas blijken op pertinente elementen te verschillen waardoor de geloofwaardigheid van de naar u naar voor geschoven feiten helemaal te niet gaat. In Duitsland meent u dat een paar van uw vrienden politiek actief waren en deelnamen aan demonstraties waardoor zij in de gevangenis belandden. Ook studenten werden willekeurig opgepakt omdat ze er verdacht uitzagen. U was bang dat u ook hetzelfde lot zou overkomen, maar was niet politiek actief en belandde nooit in de gevangenis, aldus uw verklaringen in Duitsland. U zou ook nooit in hechtenis zijn vastgehouden. U had echter wel angst om verklikt te worden wegens uw deelname aan twee demonstraties in 2016 en daardoor gearresteerd te worden. U verkoos daarom in februari 2016 te vertrekken uit uw land van herkomst (zie Duits asioldossier, toegevoegd aan administratief dossier). Voor de Belgische asielinstanties daarentegen meent u dat u actief lid was bij de queerbeweging en u bovendien wel tot tweemaal toe opgesloten en gefolterd bent geweest (NPO, p.15). Dit heeft u hoegenaamd niet vermeld voor de Duitse asielinstanties. Dat u uw relaas volledig omslaat bij de Belgische asielinstanties en dat u opeens de positie inneemt van uw vrienden en wel vervolgingsfeiten zou hebben meegemaakt is opnieuw merkwaardig, wetende dat u in Duitsland net een weigeringsbeslissing ontving aangezien een specifieke individuele vervolging ontbrak in uw asielrelaas. Ook hier verwijst u ter vergoelijking naar de miscommunicatie met de tolk (NPO, p.29). Nochtans werd er u tijdens het interview in Duitsland expliciet gevraagd of u problemen heeft gekend met de politie of autoriteiten waarop u negatief antwoordde. Bovendien, wanneer de tolk uw verklaring vertaalde, vulde u aan dat u bang bent dat uw vrienden u zullen verklikken als zij gefolterd zouden worden in de gevangenis. Hieruit kan worden afgeleid dat uw antwoord wel degelijk aan u werd voorgelegd (zie Duits asioldossier).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud in België werd u overigens ook gevraagd of u in beroep ging tegen de weigeringsbeslissing. U meent eerst van niet. Het is pas wanneer u zich verspreekt dat u uw antwoord aanpast en verklaart dat u te laat uw beroep indiende en er dus ook geen zitting was geweest (NPO, p.4-5). Nochtans gaf u tijdens uw eerste interview bij de DVZ wel aan in beroep te zijn gegaan en ook uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u wel degelijk een beroep heeft ingediend, op 22 augustus 2017. Opvallend is dat u ook hier vermeldt dat u opgroeide bij uw oma en zij zelfs uw reis naar Italië financierde. Tijdens de zitting van uw beroep meent u wel degelijk een week te hebben vast gezeten in hechtenis, maar kon u de datum van arrestatie niet geven. U verklaarde toen vrijgekomen te zijn onder specifieke voorwaarden en na het betalen van een waarborg. De Duitse autoriteiten schonken echter geen geloof aan uw verklaring vermits deze compleet tegenstrijdig was met uw vorige verklaringen voor de Duitse asielinstanties (zie Duits asioldossier, beslissing beroep, paragraaf 22). Bovendien maakt u tijdens uw persoonlijk onderhoud in België helemaal geen gewag van die arrestatie. U zou immers een eerste keer zijn opgesloten gedurende een maand en twintig dagen en een tweede keer drie maanden. Uw wisselende verklaringen demonstreren hoe u uw antwoorden aanpast naar gelang de uitkomst en het verloop van uw verzoeken en kelderen daarom volledig de geloofwaardigheid van uw relaas.

De vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties – vooral en met name over de beweemde al dan niet door u ondergane vervolgingsfeiten in uw land van herkomst – maar ook over het tijdstip waarop u het land zou zijn ontvlucht – doen reeds ernstige vragen rijzen over de door u vermelde vervolgingsfeiten en uw vermeende politiek activisme in uw land van herkomst zoals door u geschetst voor het CGVS. Echter, ook uw inhoudelijke verklaringen voor de Belgische instanties over wat u zou hebben meegemaakt in uw land van herkomst ten gevolge van uw beweemde politieke activiteiten (of die van uw vader) weten evenmin te overtuigen.

Immers, wanneer de verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS individueel worden bekeken en beoordeeld, wordt deze algemene ongeloofwaardigheid verder bevestigd. U slaagt er niet in om de door u ondergane vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Wanneer er gepolst wordt naar de eerste arrestatie slaagt u er niet in om doorleeft en gedetailleerde verklaringen te geven. U verklaart dat nadat u te horen kreeg dat uw vader verdacht werd lid te zijn van het OLF, u besloot om niet meer van uw vaders zijde

te kijken. U ging mee naar de boerderij en werd samen met hem en enkele collega-assistenten gearresteerd in de 12de maand van 2013 (NPO, p.17). Even ter zijde dat het vreemd is dat u zou worden gearresteerd indien uw vader verdacht wordt een OLF lid te zijn, kan u ook het vernomen nieuws dat uw vader een OLF lid zou zijn niet situeren in tijd. Na eerst de vraag te proberen ontwijken, geeft u aan dat u niet kan zeggen wanneer u het nieuws te horen kreeg. Dat u niet weet of het hier om dagen of maanden gaat, is opmerkelijk aangezien u al die tijd ook op de boerderij zou hebben gewerkt. Ook de precieze datum van jullie vermeende arrestatie kan u niet opgeven (NPO, p.11, 18). Nochtans is dit toch een belangrijke en ingrijpende gebeurtenis die mede aan de oorzaak zou liggen van uw vertrek uit Ethiopië. Voorts slaagt u er ook niet in de namen van de overige assistenten te geven – die samen met uw vader zouden zijn gearresteerd – hoewel u vaak ging werken op de boerderij, zelfs voor de vermeende feiten hadden plaatsgevonden (NPO, p.12, 19). Verder geeft u aan dat u na twintig dagen getransfereerd werd naar het politiecommissariaat in Dire Dawa, maar kan het commissariaat niet in de stad situeren (NPO, p.19). Ook uw passieve houding doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo heeft u absoluut geen idee waar de assistenten of zelfs uw eigen vader opgesloten zaten of wat er met hen gebeurd is (NPO, p.19). Dat u zelfs na uw vrijlating hierover nooit naar gevraagd heeft, is frappant (NPO, p.10). Ook aan uw moeder vroeg u hierover niets en verklaart dit omdat uw moeder het u kwalijk nam dat uw vader gearresteerd was, maar geeft dan even later toe dat de onenigheid wel opgelost werd (NPO, p.10). Dat u dan ook hierna niets vroeg aan uw moeder is vreemd (NPO, p.11).

Ook over uw tweede arrestatie kan u niet overtuigen. U verklaart dat u na uw vrijlating heel bang was voor uw leven om nog eens opnieuw gearresteerd te worden, maar werd toch een tweede keer gearresteerd tijdens een demonstratie in april 2014 (NPO, p.14). Uzelf stond, mede met nog andere leden, aan de basis van de organisatie van het event nadat u rechtstreeks van Jawar Mohammed, de vermeende oprichter van qeerroo, te horen kreeg dat er een demonstratie diende te worden gehouden. U geeft aan dat u deze informatie diende te geven aan anderen. U belde hen op of ging langs bij hen thuis en vertelde hen de dag en tijdstip van de demonstratie (NPO, p.20-21). Op uw persoonlijk onderhoud blijkt u echter de dag en tijdstip vergeten te zijn. Dat u zich dit niet meer kan herinneren hoewel u actief deelnam aan de organisatie van de demonstratie waarop u later gearresteerd zou worden, is verbazingwekkend. Hoeveel mensen er aanwezig waren, kan u ook niet meegeven. U geeft aan dat u niet de enige was die gearresteerd werd, maar dat uw vrienden hetzelfde lot ondergingen, en anderen het land hadden verlaten (NPO, p.22). U verklaart dit gehoord te hebben, maar over hoe u dat te weten kwam, blijft u vaag. Meer zelfs, u komt met een absurd verhaal dat er misschien wel een spion in dezelfde cel zat en geeft dit als verklaring waarom u geen vragen stelde over uw vrienden. Dat u niet meer informatie trachtte te verzamelen tijdens of na uw arrestatie over het lot van uw vrienden, net zoals bij uw vader tijdens de eerste arrestatie, getuigt van een niet te weerleggen passieve houding die haaks staat met de houding die redelijkerwijze verwacht kan worden van iemand die samen met personen uit zijn dichte leefomgeving vervolgingsfeiten ondergaat.

Niet alleen uw gebrek aan interesse in uw vader en vrienden, maar ook de handelingen die u zou hebben verricht doen toch wel serieus twijfels zaaien over uw vermeende vrees. U gaf namelijk aan uw leven te vrezen na uw eerste vrijlating (NPO, p.14). Dat u dan niet enkel meeloopt in een demonstratie, maar die ook effectief organiseert is dan ook op zijn minst gezegd vreemd. Dit is trouwens niet de laatste keer dat u meeliep in een demonstratie. Ook na uw tweede arrestatie, liep u mee in een demonstratie, ditmaal in 2015, zo geeft u aan. Niet enkel is dit tegenstrijdig met uw Duits asielrelaas waar u verklaarde tweemaal te hebben meegelopen in een demonstratie in 2016, maar er kan bovendien niet worden ingezien dat iemand die net drie maanden opgesloten is geweest en verklaart foltering te hebben ondergaan tijdens die periode nogmaals het risico zou lopen om opnieuw gearresteerd te worden.

Bovendien lopen u na uw tweede vrijlating gewaarschuwd om niet meer naar uw qeerroo activiteiten terug te gaan of dat u anders vermoord zou worden. Van iemand die een werkelijke gegronde vrees heeft voor vervolging kan er immers redelijkerwijze worden verwacht deze zich zo snel mogelijk onttrekt aan de situatie van vervolging. Zelfs als er geloof zou worden gehecht aan uw relaas, verhoogt uw roekeloze houding de ongeloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven vervolgingsfeiten.

De vrees voor uw leven blijkt overigens ook de reden waarom u verhuisde van Dire Dawa naar Aweday in 2015 en daar een maand verbleef voordat u vertrok uit Ethiopië (NPO, p.14). Hier dient er te worden opgemerkt dat u in uw eerste interview bij de DVZ verklaarde niet naar Areway te zijn gegaan, maar Harar. Het is bovendien ook de stad waaruit u verklaarde vertrokken te zijn naar Soedan. Opvallend is zelfs dat u de wijk van Harar vernoemt, Arategna, waardoor er hier geen sprake kan zijn van een toeval of vergissing (zie DVZ vragenlijst, vraag 10 en 37, toegevoegd aan administratief dossier).

Verder werd er ook gepolst naar uw kennis van de qeerroo beweging waarvan u beweert lid te zijn geweest. U meent dat qeerroo de enige naam is die u kent waaronder de beweging gekend is en dat er een verschil is tussen de oude en huidige beweging. Volgens u zou de huidige beweging ontstaan zijn sinds Jawar Mohammed tijdens een interview op Al Jazeera sprak over 'Oromo first' in 2013. Even later geeft u echter aan dat de beweging opgericht is in 2014. Wanneer de oude beweging ontstaan is, kan u echter niet meegeven.

Ook meent u dat de oprichter van de qeerroo beweging, Jawar Mohammed gearresteerd is in 2021. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de beweging officieel gekend staat onder 'qeerroo bilisumma' of de 'national youth movement for freedom and democracy (NYMFD)' en deze reeds ontstaan is in 2011. Verder blijkt dat Jawar Mohammed gearresteerd werd in juni 2020, niet 2021 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Van iemand die beweert bewustmakingscampagnes op te hebben gezet in zijn middelbare school over de Oromo identiteit, en beweert zich aangesloten te hebben bij de 'qeerroo' beweging is het opvallend dat u hierover pertinente foute informatie geeft.

U geeft aan dat u niet terug kan gaan naar Ethiopië omdat uw gemeenschap zich tegen u gekeerd heeft. Uw moeder diende hierdoor te verhuizen en uw broer werd gedood om die reden. Zo verklaart u dat het laatste contact met uw moeder plaatsvond vorig jaar en ze u toen vertelde dat ze moest verhuizen omwille van de haat van de gemeenschap tegenover u. Naar waar ze precies verhuisd is, vroeg u haar niet. Ook meent u dat uw broer vorig jaar vermoord werd door de gemeenschap als wraakactie tegen u (NPO, p.13). Al de andere qeerroo zouden immers gevangen zijn genomen of gedood zijn en de gemeenschap nam u dat kwalijk. Nochtans verklaart u even later in het persoonlijk onderhoud dat u weet heeft van vrienden die ook naar het buitenland zijn gevlucht. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat uw vermeende vervolgingsfeiten zich afspeelden in 2014 en uw broer pas acht jaar later gedood zou zijn. Ook enige details hierover zoals wanneer, hoe en in welke omstandigheden kan u niet geven. Dat u ook hier niet naar vroeg, hoewel u er wel aan de basis van zou hebben gelegen, getuigt van een gebrek aan interesse over het lot van uw eigen familie en doet drastisch afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit bovenstaande pertinente bemerkingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste vervolgingsfeiten: zo zijn er de tal van tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties. Van de door u vermelde (vervolgings)feiten in België is bijvoorbeeld geen sprake in Duitsland – maar ook uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS lopen uiteen. Daarnaast weten uw verklaringen over uw vermeend politiek activisme en uw beweerde arrestaties in uw land van herkomst evenmin te overtuigen. Zo zijn uw verklaringen over uw eerste arrestatie (samen met uw vader) vaag, algemeen en niet doorleefd te noemen. Ook bij uw beweerde tweede arrestatie kunnen de nodige vragen gesteld worden, net als bij uw beweerd lidmaatschap van de 'qeerroo' waar u amper iets over kunt vertellen hoewel u beweert een van aanstichters en organisatoren van de door u vermelde demonstratie te zijn geweest. Tot slot kan nog vermeld worden dat de door u geschetste feiten (voor de Belgische instanties) dateren van de periode 2014-2015. De (politieke) situatie is inmiddels gewijzigd in uw land van herkomst. Na het aantreden van premier Abiy in 2018 werd het OLF van de lijst met terroristische organisaties gehaald en werden hooggeplaatste OLF leden vrijgelaten of kwamen ze vanuit ballingschap terug naar Ethiopië. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022**, (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het rapport van Landinfo "Ethiopia. Armed conflict and political opposition in Oromia" van 24 februari 2023) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land – doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze

vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, zijn ook de etnische spanningen tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara, de afgelopen twee jaar toegenomen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de regio Oromia een aantal zones zijn waar confrontaties plaatsvinden tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA, meer bepaald in West-Oromia (de zones, Oost-Wollega, West-Wollega, Kellem-Wolega en Bruno Bedele Horo Guduru), in Centraal-Oromia (de zones West-Shewa, Noord-Shewa, Oost-Shewa en Arsi) en in Zuid-Oromia (de zones Guji, Borana en Bali). Vanaf het voorjaar van 2022, toen de gevechten in de regio Tigray tijdelijk werden stopgezet, schaalden de autoriteiten hun operaties in de regio op met meer troepen en het gebruik van drones, nadat het OLA nieuwe strijders had gerekruteerd en nieuwe gebieden had bezet. De regeringsoperaties lijken nog verder te zijn opgeschaald na het vredesakkoord met het Tigray People's Liberation front (TPLF) in november 2022, vooral nadat het OLA de strategisch belangrijke stad Nekemte, met wegverbindingen naar Addis Abeba en de GERD-dam, had aangevallen in november 2022. Ook op de grens met de naburige regio Amhara is het geweld toegenomen.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

De regeringstroepen maken in toenemende mate gebruik van drones in de strijd tegen het OLA. Vanaf midden oktober 2022 werden de drone-aanvallen opgevoerd, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. In november 2022 vond een droneaanval plaats op een markt in de stad Bila (Oost-Wollega), waarbij 80 burgerslachtoffers vielen.

Een andere droneaanval vond plaats tijdens een sluitingsceremonie voor nieuwe OLA rekruten in Chobi (West-Shewa) in oktober 2022, waarbij 60 doden vielen. Het OLA voert voornamelijk operaties uit op het platteland, met twee uitzonderingen: de bestorming van de stad Nekemte (Oost-Wollega) in november 2022 en de aanval op de gevangenis in de stad Bule Hora (West-Guji) in januari 2023.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Zoals hierboven reeds uitgebreid is vastgesteld is dit niet het geval. Het door u voorgehouden profiel is immers in zijn geheel niet geloofwaardig te noemen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande pertinente vaststellingen niet wijzigen. Deze documenten hebben immers geen betrekking op de kern van uw asielrelaas - met name uw beweerd politiek activisme in Ethiopië. De foto's van deelname aan demonstraties gaan over manifestaties in het buitenland en niet over demonstraties in Ethiopië zelf. Verder legt u enkel algemene informatie voor over Jawar Mohammed.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift in een enig middel de schending aan van:

*"- artikelen 48/3, 48/4, 48/6, en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"6.1. Kwetsbaar profiel

De verzoeker heeft een kwetsbaar profiel, waar het CGVS geen rekening mee houdt.

De verzoeker verklaarde duidelijk dat hij fysieke en psychologische problemen heeft omwille van de ondergane foltering in de gevangenis:

[...]

De verklaarde het volgende tijdens het persoonlijk onderhoud:

[...]

De verzoeker verklaarde een alternatieve behandeling te volgen. Uit het feit dat hij op heden geen medische attesten kan voorleggen kan niet zomaar afgeleid worden dat de verzoeker geen kwetsbaar profiel zou hebben.

Het CGVS maakte enkel inschatting in het kader van de bijzondere procedurele noden maar motiveert niet wat de impact van verzoekers profiel is op zijn mogelijkheid om terug te keren naar Ethiopië en de capaciteit om bescherming aan zijn autoriteiten te vragen.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht.

6.2. Met betrekking tot verzoekers verklaringen en procedure in Duitsland

Het CGVS verwijst meermaals in de bestreden beslissing naar verzoekers verklaringen in Duitsland om te stellen dat deze tegenstrijdig zijn aan de verklaringen in België.

Het CGVS houdt geen rekening met het feit dat er tussen het verhoor in Duitsland dat plaatsvond op 12.10.2016 en het verhoor van 15.03.2023 meer bijna 7 jaar tussen zit.

De verzoeker verklaarde dat hij in Duitsland geen assistentie of bijstand had in zijn procedure.

Daarnaast was er ook een probleem met de tolk tijdens het verhoor:

[...]

Uit de verklaringen blijkt duidelijk dat de verzoeker niet goed op hoogte is van zijn procedure in Duitsland omwille van het gebrek aan assistentie en bijstand dat hij ervaren heeft.

Het CGVS kan bovendien onmogelijk controleren of verzoekers rechten in Duitsland gewaarborgd waren.

Daarnaast is het lange tijdsverloop sinds de procedure in Duitsland dat duidelijk een invloed heeft op de perceptie van de verzoeker met betrekking tot het verloop van de procedure.

Waar hij op 27.02.2020 nog verklaarde dat hij in beroep is gegaan in Duitsland, weet hij dit duidelijk niet meer tijdens het persoonlijk onderhoud in België.

De verzoeker volhardt in zijn verklaringen aangaande de procedure in Duitsland waarin hij stelde onvoldoende geïnformeerd te zijn geweest en onvoldoende bijstand te hebben gehad.

6.3. Met betrekking tot verzoekers verklaringen in België over zijn vader

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker verklaard heeft dat zijn vader lang geleden overleden is, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde niet te weten of hij nog leeft of niet. In de vragenlijst van DVZ d.d. 27.02.2020 werd er enkel het volgende genoteerd:

[...]

Bij het CGVS verklaarde de verzoeker het volgende:

[...]

De verzoeker heeft een duidelijk uitleg waarom hij bij de DVZ stelde dat zijn vader lang geleden overleden. Het is zeer pijnlijk voor de verzoeker dat hij lange tijd geen informatie heeft over zijn vader en bijgevolg niet kan stellen of het overleden of is of niet.

Tijdens het eerste verhoor had de verzoeker niet de indruk dat hij de mogelijkheid had om deze nuances uiteen te zetten.

Het CGVS stelt zich onredelijke op door in de deze verduidelijking een tegenstrijdigheid te zien.

Het CGVS slaagt er niet in om de geloofwaardigheid van de verzoeker onderuit te halen.

6.4. Met betrekking tot verzoekers arrestaties

Het CGVS stelt dat de verklaringen van de verzoeker met betrekking tot zijn eerste en tweede arrestatie niet aannemelijk of doorleefd zijn.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS zich onredelijk opstelt. Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat de eerste arrestatie van de verzoeker met zijn vader ondertussen bijna 10 jaar geleden heeft plaatsgevonden.

De verzoeker situeert de eerste arrestatie in de 12e maand van 2013 en doet dit op consistente wijze.

Het is onredelijke dat het CGVS 10 jaar later een exacte datum van arrestatie verwacht. Het feit dat dit een belangrijke, ingrijpende gebeurtenis is die aanleiding gaf tot de vlucht van verzoeker uit Ethiopië doet hier geen afbreuk aan (CGVS p. 18 en vragenlijst DVZ).

Hetzelfde kan opgemerkt worden met betrekking tot het moment van wanneer de verzoeker vernam dat zijn vader verdacht werd een lid van de OLF te zijn. Het is weldegelijk logisch dat ook de verzoeker door de ordediensten werd gearresteerd, omdat ook de assistenten van zijn vader werden gearresteerd. Het is voor de Ethiopische overheid een doel om zoveel mogelijk vermeende opstandelingen te arresteren.

De verzoeker vertelde bovendien dat het cultureel gezien ongepast was om te praten met de assistenten van zijn vader als gelijken omdat zij veel ouder waren. Hij kent hierdoor hun namen niet (CGVS p. 19).

Met betrekking tot de tweede arrestatie houdt het CGVS geen rekening met het feit dat de verzoeker de manifestatie en zijn arrestatie consistent in april van 2014 blijft situeren. Er wordt opnieuw geen rekening gehouden met het feit dat deze gebeurtenissen zich meer dan 9 jaar geleden afspelen. Het is onredelijk van het CGVS om een precieze datum te verwachten na al die tijd.

De verzoeker vertelde verder hoe hij de manifestatie concreet hielp organiseren en dat er verschillende van zijn vrienden en kennissen zijn gearresteerd.

Het CGVS stelt dat de verzoeker een passieve houding aanneemt en zich niet informeert over de toestand en arrestatie van zijn vader, en in het tweede geval zijn vrienden en kennissen.

Deze vermeende passieve houding vloeit echter voor uit een reactie van zelfbehoud. De verzoeker verklaarde dat hij zeer angstig was tijdens de arrestaties en dat hij gefolterd en mishandeld werd. De verzoeker durfde eenvoudigweg niet om vragen te stellen. Hij bevond zich in een positieve waar dit niet op geen enkele wijze werd aangemoedigd.

De verzoeker vreesde voor zijn leven en besloot om zijn mond te houden.

Het CGVS houdt geen rekening dat iedere persoon anders reageert op een traumatische gebeurtenis.

De verzoeker stelt dat hij weldegelijk voldoende gedetailleerde en doorleefde verklaringen aflegde aangaande zijn arrestaties.

Het CGVS schendt het redelijkheidbeginsel en de motiveringsplicht.

6.5. Met betrekking tot de houding van de verzoeker en vertrek uit Ethiopië

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat verzoekers houding niet compatibel zou zijn met zijn vrees. Er wordt vooreerst gesteld dat de verzoeker een passieve houding zou aannemelijk maar bovendien verwacht het CGVS dat de verzoeker zich zo snel mogelijk aan de situatie van vervolging zou moeten onttrokken hebben.

Met betrekking tot de vermeende passieve houding verwijst de verzoeker naar het feit dat deze volgde uit een reactie van zelfbehoud (zie supra 7.4).

Het CGVS stelt de beslissing dat de verzoeker na zijn arrestatie en vrijlating opnieuw verder ging naar de demonstraties van de qeerroo, ondanks het feit dat hij door de autoriteiten werd gevraagd dit niet meer te doen.

Uit het feit dat de verzoeker nog heeft deelgenomen aan manifestaties na zijn laatste arrestatie blijkt juist een oprechte en persoonlijke politieke overtuiging. Ondanks het gevaar voor zijn leven wou de verzoeker zich nog steeds inzetten voor de zaak van zijn volk, de Oromo.

Het CGVS stelt verder in de beslissing dat de verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud verhuisd te zijn naar Aweday en dat hij daar een maand verbleef voordat hij naar Soendan reisde. Bij de DVZ stelde de verzoeker dat hij naar Harar is geweest in de wijk Artenga.

Uit de verklaringen van de verzoeker blijkt echter dat hij voor zijn vertrek op verschillende plaatsen in de buurt van Awaday verbleef:

[...]

De verzoeker is met deze laatste tegenstrijdigheid niet geconfronteerd geweest.

De verzoeker diende vaak van plaats te veranderen voor zijn eigen veiligheid. Aweday ligt bovendien op slechts 10 kilometer van Harar (zie stuk 2). De verzoeker hield zich bijgevolg in dezelfde regio schuil.

Er kan niet ingezien worden hoe dit laatste een afbreuk zou kunnen doen aan verzoekers geloofwaardigheid.

De houding van de verzoeker is weldegelijk compatibel met een vrees voor vervolging.

6.6. Met betrekking tot verzoekers lidmaatschap bij de qeerroo

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing verzoekers lidmaatschap van de qeerroo in vraag op basis van het feit dat hij foutieve informatie zou hebben meegegeven.

Het CGVS houdt echter geen rekening met het feit dat de verzoeker foto's heeft voorgelegd van manifestaties in Egypte, Duitsland en België waar hij aan deelgenomen. De verzoeker heeft bovendien qeerroo getatoeëerd op zijn arm als teken van zijn politieke overtuiging. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat iemand een dergelijke beslissing zou nemen indien hij niet daadwerkelijk wenst op te komen voor de rechten van de Oromo's.

De verzoeker is verhuisd naar Europa waar er een recht op van vrije meningsuiting is en maakt hier uiteraard gebruik van.

De verzoeker volhardt in het feit dat hij effectief een lid is van de qeerroo beweging.

Zelfs als de verzoeker geen lid zou zijn van de qeerroo beweging kan er niet betwist worden dat hij op zijn arm een tattoo heeft met de tekst "qeerroo". Het CGVS heeft nagelaten om met dit elementen in de bestreden beslissing rekening te houden.

In geval van terugkeer zal deze zeker worden opgemerkt.

Hij heeft hierdoor een bijzonder risicoprofiel in geval van terugkeer.

Deze stelling wordt ondersteund met beschikbare landeninformatie.

Uit het rapport van Landinfo van 24.02.2023 Ethiopia Armed Conflict and Political Opposition in Oromia dat deel uitmaakt van het administratief dossier blijkt dat de reactie van de lokale overheden in Oromia tegen politieke oppositie zeer arbitraire en onvoorspelbaar is:

[...]

Gelet op de arbitraire houding van de lokale autoriteiten in Oromia, bestaat er een gegronde vrees dat de verzoeker vervolgd zal worden omwille van zijn (gepercipieerd) politiek profiel en omwille van zijn duidelijke tattoo.

Het CGVS is onzorgvuldig door geen rekening te houden met dit gegeven.

De motiveringsplicht is bovendien geschonden.

De verzoeker dient erkend te worden als vluchteling.

6.7. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de situatie in Oromia niet zou beantwoorden aan de situatie in artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15.12.1980.

Uit de COI Focus van 15.02.2022 Ethiopië. De veiligheidssituatie in Oromia blijkt weldegelijk dat de veiligheidssituatie zeer ernstig is en beantwoordt aan de vereisten van het artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15.12.1980:

[...]

Uit dezelfde COI Focus blijkt dat er in Oromia een groot aantal burgerslachtoffers vallen bij gewapende confrontaties:

[...]

De gebieden waarin het geweld plaatsvindt zijn vaak afgelegen waardoor het moeilijk is om een correcte inschatting te maken van het aantal incidenten:

[...]

Uit het rapport van Ethiopian Peace Observatory van mei 2023 d.d. 22.06.2023 ([URL]) blijkt dat het geweld in Oromia in belangrijke mate aan het toenemen is. De strijdende partijen hebben geen oog voor het leed of de toestand van de burgerbevolking:

[...]

Het CGVS houdt bovendien geen rekening met het feit dat er in het geval van de verzoeker weldegelijk elementen zijn die de ernst van de bedreiging van het willekeuring geweld verhogen.

De verzoeker is een jongeman van Oromo etniciteit en is een lid van de qeerroo. Hij nam deel aan verschillende manifestaties in Egypte, Duitsland en België. Hij heeft een grote tattoo met de tekst "qeerroo" op zijn arm. Hij zal minstens gepercipieerd worden als lid van de qeerroo.

Hij heeft daarnaast een kwetsbaar profiel (zie 6.1.).

Het CGVS nagelaten om met de persoonlijke elementen in het dossier van de verzoeker en de meest recente landeninformatie rekening te houden.

De verzoeker moet minstens de subsidiaire bescherming worden toegekend."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Printscreen google maps".

2.3. In de aanvullende nota van 23 april 2024 verwijst verweerder middels URL naar de COI Focus "Ethiopië: Veiligheidssituatie in Oromia" van 26 maart 2024.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen omwille van zijn lidmaatschap van de Oromo-jongerenorganisatie 'qeeroo'. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen, gelet op wat volgt.

4.1. Verzoeker legde in België volledig andersluidende verklaringen af in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dan hetgeen hij verklaarde in Duitsland. Zijn verklaringen aldaar over zijn woonplaatsen, (groot)ouders, overlijden van zijn vader en vertrekdatum uit Ethiopië stroken niet met wat hij voor de Belgische asielinstanties beweerde, wat zijn geloofwaardigheid geheel ondermijnt.

Ook over de kern van zijn asielrelaas - de reden waarom hij internationale bescherming zou behoeven - bleken verzoekers verklaringen tegenstrijdig: in Duitsland gaf verzoeker bij het indienen van zijn verzoek aan dat hij niet politiek actief was en dat hij nooit in de gevangenis belandde maar dat hij vreesde om

gearresteerd te worden omwille van zijn deelname aan demonstraties in 2016, terwijl hij in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming beweert actief lid te zijn geweest van 'qeerroo' en al tweemaal gearresteerd te zijn geweest.

De stelling in het verzoekschrift dat er zeven jaar verlopen is tussen het verhoor in Duitsland en de interviews in België en dat verzoeker in Duitsland beweerdelijk "*geen assistentie of bijstand had in zijn procedure*" kan dergelijke afwijkende verklaringen geenszins verschonen. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoeker om die redenen leugenachtige verklaringen zou afleggen in het kader van zijn Duitse asielprocedure. Het vraagt meer doorzetting en luciditeit om een vals relaas te vertellen dan om het correcte te laten optekenen omdat dit laatste gemakkelijker te onthouden is vermits verzoeker dit werkelijk heeft meegemaakt.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er tijdens het verhoor in Duitsland een probleem was met de tolk, dient te worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog vaagweg aangaf dat er "*misschien*" een vertalingsfout gebeurd is (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 29). Hoe dan ook blijkt uit het asioldossier dat aan verzoeker regelmatig de vertaling werd gegeven en dat hij hierop zelfs correcties aanbracht tijdens het interview, doch dat hij voorgaande - volgens verzoeker verkeerd vertaalde - verklaringen ongewijzigd liet.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker "*een duidelijk uitleg*" heeft waarom hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat zijn vader lang geleden overleden was, met name dat het zeer pijnlijk is voor verzoeker dat hij lange tijd geen informatie heeft over zijn vader en bijgevolg niet kan stellen of hij overleden of is of niet, maar dat hij tijdens dit interview niet de indruk had dat hij de mogelijkheid had om deze nuances uiteen te zetten.

Deze uitleg kan echter niet overtuigen, gezien niet kan worden ingezien waarom verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet eenvoudigweg liet noteren dat hij niet wist of zijn vader overleden was, in plaats van ondubbelzinnig te laten optekenen "[overleden] *lang geleden*" (verklaring DVZ, vraag 13), temeer daar hij tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangaf dat het net heel moeilijk is om te zeggen dat iemand overleden is als men er geen informatie over heeft (notities, p. 11)

4.2. Verzoeker legde wisselende verklaringen af over het verloop van zijn asielprocedure in Duitsland. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker aan in beroep te zijn gegaan tegen de Duitse weigeringsbeslissing (verklaring DVZ, vraag 22), maar tijdens het persoonlijk onderhoud in België verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij niet in beroep ging tegen de Duitse weigeringsbeslissing, om dan daarna te beweren dat hij te laat zijn beroep indiende en er dus ook geen zitting was geweest (notities, p. 4-5). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker een beroep indiende op 22 augustus 2017 en dat er een zitting plaatvond op 11 oktober 2018. Op deze zitting wijzigde verzoeker overigens opeens zijn eerdere verklaringen en vertelde hij dat hij in Ethiopië een week had vast gezeten in hechtenis. Van deze opsluiting maakt verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud in België echter helemaal geen gewag, gezien hij tijdens zijn huidige asielprocedure enkel spreekt over een eerste opsluiting van een maand en twintig dagen en een tweede opsluiting van drie maanden.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog wist van zijn beroep maar tijdens het persoonlijk onderhoud "*niet meer*", kan niet overtuigen gezien kan worden verwacht dat verzoeker een dergelijke ingrijpende en mogelijk levensbepalende gebeurtenis zou kunnen navertellen of minstens niet geheel vergeten zou zijn.

4.3. Verzoekers kennis van de 'qeerroo'-beweging, waarvan hij beweerdelijk sinds 2013 lid is (vragenlijst CGVS, vraag 3.3), bleek foutief wat betreft de officiële naam van de beweging, het ontstaan en de arrestatie Jawar Mohammed. Dat verzoeker foto's neerlegt van manifestaties in Egypte, Duitsland en België waaraan hij deelnam en dat hij 'qeerroo' getatoeëerd heeft op zijn arm, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan zijn betrokkenheid bij deze beweging toen hij in Ethiopië was niet aannemelijk maken, noch een oprecht engagement kan staven, laat staan dat dit zijn beweerde problemen kan aantonen.

4.4. Verzoekers verklaringen over zijn eerste arrestatie en de aanleiding hiertoe waren gebrekkig. Zo kon verzoeker niet aangeven wanneer hij hoorde dat zijn vader verdacht werd lid te zijn van het OLF, wanneer ze precies gearresteerd werden (notities, p. 11, 18), hoe de assistenten van zijn vader heetten die ook gearresteerd werden (notities, p. 12, 19), noch waar het politiecommissariaat in Dire Dawa (waarnaar hij na twintig dagen getransfereerd werd) gesitueerd was in de stad (notities, p. 19).

Dat deze eerste arrestatie ondertussen bijna tien jaar geleden heeft plaatsgevonden en dat verzoeker de namen van zijn vaders assistenten niet kende omdat het cultureel ongepast was met hen te praten omdat ze veel ouder waren, zoals het verzoekschrift stelt, kan verzoekers vage verklaringen niet verschonen. Van verzoeker kan immers worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de essentiële elementen van zijn asielrelaas waarvan hij geen kennis heeft. Het komt namelijk in de eerste

plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Verzoeker heeft echter eveneens nagelaten om zich over deze elementen te informeren, desgevallend nadien, bijvoorbeeld bij zijn moeder (notities, p. 11).

4.5. Verzoekers tweede arrestatie gebeurde beweerdelijk tijdens een demonstratie in april 2014, die verzoeker zelf mee zou hebben georganiseerd en dit ondanks de beweerdte vrees voor zijn leven na zijn eerste arrestatie (notities, p. 14). Hoewel verzoeker beweerde dat hij de mensen opbelde of opzocht bij hen thuis om hen de dag en het tijdstip van de demonstratie mee te delen, kon verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet eens aangeven op welke dag of uur de demonstratie plaatsvond of hoeveel mensen er aanwezig waren (notities, p. 20-21).

De argumentatie in het verzoekschrift, met name dat deze tweede arrestatie meer dan negen jaar geleden plaatsvond, kan verzoekers onwetendheid over deze ingrijpende gebeurtenis niet verklaren, temeer gezien verzoeker de betreffende demonstratie zelf organiseerde én hij naar aanleiding van deze demonstratie mensen aansprak om hen de dag en het tijdstip van de manifestatie mee te delen, waardoor deze datum hem zou zijn bijgebleven indien de feiten werkelijk gebeurd zouden zijn.

4.6. Verzoeker bleek zelfs onwetend over waar zijn vader of assistenten opgesloten zaten of wat er met hen gebeurd is (notities, p. 19). Hij had evenmin weet van het lot van zijn vrienden die eveneens gearresteerd zouden zijn tijdens de demonstratie in april 2014 (notities, p. 22).

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers passieve houding een reactie van zelfbehoud is en hij geen vragen durfde stellen, wordt opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming (in het kader van zijn zelfbehoud) wel degelijk kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich beter te informeren wijzen dan ook op een gebrek aan interesse en doet afbreuk aan de ernst van zijn vrees voor vervolging.

4.7. Verzoekers verklaringen over zijn verhuis van Dire Dawa naar Aweday in 2015, teneinde aan zijn problemen met en opvolging door de autoriteiten te ontkomen (notities, p. 14), zijn niet coherent. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet hij immers optekenen dat hij naar Harar verhuisde en hij noemde zelfs de wijk Arategna (verklaring DVZ, vragen 10, 37).

De uitleg in het verzoekschrift, met name dat verzoeker vaak van plaats diende te veranderen voor zijn eigen veiligheid en dat Aweday op slechts tien kilometer van Harar ligt ("*Printscreen google maps*" bij het verzoekschrift), kan verzoekers ondubbelzinnige maar tegenstrijdige verklaringen niet verschonen.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangeklaagd dat verzoeker met deze tegenstrijdigheid niet geconfronteerd werd, wordt benadrukt dat er geen wetsartikel is dat verweerder belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan.

4.8. Verzoeker beweerde dat de gemeenschap in Ethiopië zich tegen hem en zijn familie gekeerd heeft. Waar hij stelde dat zijn moeder omwille van zijn problemen diende te verhuizen, bleek hij niet eens te weten waarnaartoe. Ook verzoekers bewering dat zijn broer vorig jaar vermoord werd door de gemeenschap als wraakactie tegen verzoeker (notities, p. 13) is niet aannemelijk gezien deze moord pas acht jaar na de vervolgingsfeiten van verzoeker plaatsvond en gezien verzoeker onwetend bleek over wanneer, hoe en in welke omstandigheden de moord plaatsvond.

5. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker een kwetsbaar profiel heeft, gezien hij fysieke en psychologische problemen heeft omwille van de ondergane folteringen in de gevangenis. Verzoeker klaagt aan dat verweerder niet motiveert wat de impact van verzoekers profiel is op zijn mogelijkheid om terug te keren naar Ethiopië en de capaciteit om bescherming aan zijn autoriteiten te vragen.

Dienaangaande wordt vooreerst vastgesteld dat verzoeker tot op heden nalaat een medisch attest neer te leggen van zijn beweerdte fysieke en psychologische problemen.

In het verzoekschrift wordt ook niet uiteengezet welke moeilijkheden verzoeker verwacht bij een terugkeer omwille van zijn - beweerd maar niet aangetoond - "*kwetsbaar profiel*". Verzoeker brengt aldus geen elementen bij over, noch heeft de Raad weet van, het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Ethiopië omwille van fysieke of psychologische problemen.

6. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker deelnam aan manifestaties in Egypte, Duitsland en België en dat hij 'geerloo' heeft getatoeëerd op zijn arm als teken van zijn politieke overtuiging. Verzoeker citeert uit een rapport van 24 februari 2023 waaruit zou blijken dat de reactie van de lokale overheden in Oromia tegen politieke oppositie zeer arbitraire en onvoorspelbaar is. Verzoeker meent dan ook dat hij vervolgd zal worden omwille van zijn (gepercipieerd) politiek profiel en omwille van zijn tattoo.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat zijn activiteiten in Egypte en Europa bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische autoriteiten, gezien hij voor zijn vertrek uit zijn land niet in de specifieke negatieve aandacht van deze autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit Egypte en Europa. Wat zijn tattoo betreft, toont verzoeker overigens niet aan dat hij deze niet verborgen zou kunnen houden.

Hoe dan ook kan niet worden aangenomen en wordt niet aannemelijk gemaakt dat zijn activiteiten buiten Ethiopië of zijn tattoo hem in een dermate negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Immers, de (politieke) situatie in Ethiopië is grondig gewijzigd sinds zijn vertrek: na het aantreden van premier Abiy in 2018 werd het OLF immers van de lijst met terroristische organisaties gehaald en werden hooggeplaatste OLF leden vrijgelaten of kwamen ze vanuit ballingschap terug naar Ethiopië. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom iemand met verzoekers uiterst beperkt profiel - dat zich beperkt tot een deelname aan enkele demonstraties in Egypte en Europa en een tattoo, gezien er geen geloof wordt gehecht aan zijn politiek engagement voor zijn vertrek uit Ethiopië - dan wel gevisieerd zou worden.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande zijn arrestaties, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent verzoekers Duitse asielprocedure en het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder aangaande zijn talrijke onwetendheden. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 2 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota van 23 april 2024 van verweerder alsook naar de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de Oromia regio, Ethiopië, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat er in zijn geval elementen zijn die de ernst van de bedreiging van het willekeuring geweld verhogen.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat hij een kwetsbaar profiel heeft, wat niet wordt aangetoond, en het feit dat hij een 'geerroo' tattoo heeft, zijn echter geen elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS